Pregaria.cat

Entrada

Avui he de decidir-me...

Mentre pujaven feia un fred molt intens. El vent gelat frenava la marxa. Érem un grup d'amics camí de l'ermita. Aquell lloc tan estimat des del passat estiu quan hi anàvem al captard i tornàvem a mitja nit. La clau estava a sota d'un maó. Entràvem, fèiem una estona de pregària que acabava amb el cant de la "Salve" i després a fora, a l'entrada preníem el pa amb tomàquet.

Avui, dia de la Immaculada, pugem tres. Els altres dos no han pogut venir, perquè han fet un pont llarg i han volat lluny. Quin canvi de temps. En pocs mesos sembla mentida que passem de tanta calor a tant de fred. Ja estem arribant i trobarem la clau a sota del mateix maó. És el que ens ha dit el sagristà del poble.

L'ermita està freda, però no hi entra el vent, tan sols se sent la seva remor a fora. La llum fa pampallugues. Cadascú porta escrita una pregària o una reflexió. Escolto el que diuen els meus companys. Un comenta l'evangeli de l'anunciació de l'àngel a Maria i senyala la disponibilitat de la Mare de Déu, com és capaç de canviar de projecte de vida amb una flexibilitat absoluta a la Paraula rebuda. Quan lentament ho llegeix experimento una certa esgarrifança per tota l'esquena. L'altre company comenta un text de Sant Bernat que és curt si bé el comentari, com sempre, s'allarga una mica. És un intel·lectual, a qui li agrada trobar escrits de l'edat mitjana. Per a ell des del punt de vista religiós la millor edat de la història. Sempre ens discutim.

Ara em toca a mi. Trec el paper i dic: "Avui he de decidir-me". Els dos em miren: "només això?".... "i et sembla poc?". Silenci. Cantem la " Salve" i el Pep diu: " a fora farà un fred que pela. Ens pots dir el significat del teu llarg discurs?".

Fa molt temps que hi penso. Primer m'ho treia del cap perquè em semblava absurd i impossible. Però la idea em venia una i altra vegada, especialment quan anava a l'Eucaristia. Fins vaig deixar d'anar-hi com per fugir del que ja no sols era una idea, sinó clarament una proposta. I així he estat un temps llarg. Vaig tornar a la missa de la parròquia, senzillament, em feia falta i quan va començar l'Advent. sense saber massa la raó, em vaig dir el dia 8 de Desembre aniré a l'ermita i prendre la decisió. "Avui he de decidir-me". No celebrem avui la decisió de Maria? Doncs, em sembla un bon dia. Decididament: demanaré anar al seminari el proper curs..... etc...etc.. (De tornada el tres baixaven en silenci, era el vent i certa emoció continguda)

Jesús Renau sj